

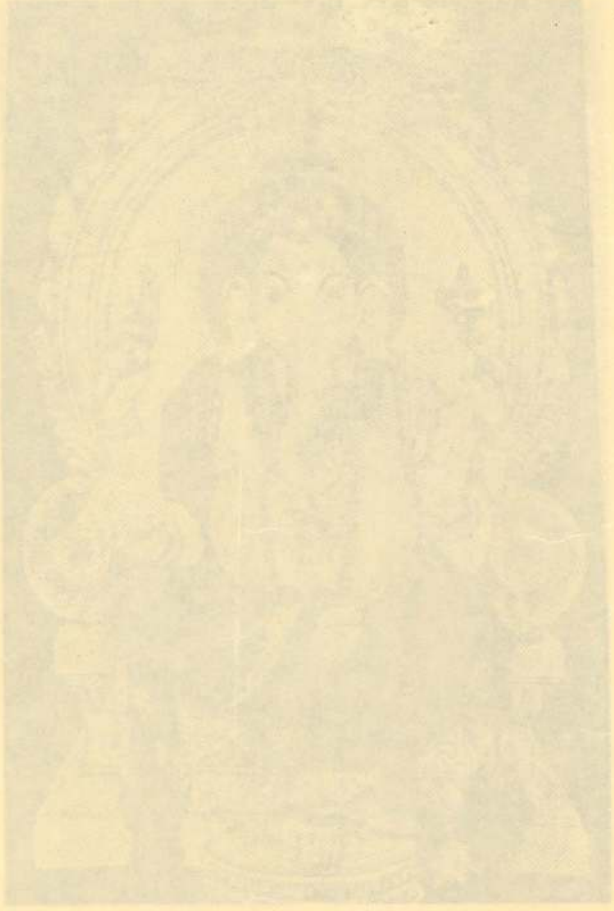
கிளிநொச்சி முருகமேட்டையைப் பிறப்பிடமாகவும்.

48 C, கவிசுத்தாராம வீதி வெள்ளவந்தையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
மீ சத்தியானந்தன் - அருந்தவமலர் தம்பதியாரின் புதல்வி
(வெள்ளவந்தை சைவமங்கையர் கரகக் கல்விப் பொதுத் தூதர் உயர்தர வகுப்பு மாணவி)
செல்வி கஜேந்திரன் (சங்கீதா) அவர்களின்

மலர்வு:- 16.10.1980

உதிர்வு :- 22.07.1997

நினைவு மலர்

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారి విగ్రహమును
పూజించుటకు వచ్చిన వారికి వచ్చిన వారికి
అభయమును కల్పించుటకు వచ్చిన వారికి వచ్చిన వారికి
అభయమును కల్పించుటకు వచ్చిన వారికి వచ్చిన వారికి
అభయమును కల్పించుటకు వచ్చిన వారికి వచ్చిన వారికి

1910-10-10 2207-1910

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారి విగ్రహమును పూజించుటకు వచ్చిన వారికి అభయమును కల్పించుటకు వచ్చిన వారికి

தேவாரம்

திருஞானாயந்த முத்தி கவாமிகளால் அருளப்பட்ட தேவாரம்

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணைதடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தெ
னுளமேபு குந்தவதனான்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம்பி ரண்டுமுடனே
யாசறு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியார வர்க்குமிகவே.

திருநாவக்கரசு கவாமிகளால் அருளப்பட்ட தேவாரம்

எத்தாயரெ த்தந்தையெச்சுற்றத்தா
ரெம்மாடு சம்மாடாமேவர் நல்லார்
செத்தால்வந்துதவவாரொருவரில்லைச்
சிறுவிறகாற்றீழட்டிச் செல்லா நிற்பர்
சித்தாயவேடத்தாய் நீடுபொன்னித்
திருவாணைக்காவடையசெல்வாவென்ற
னத்தாவன்பொற்பாதமடையப்பெற்றா
ல்லகண்டங்கொண்டடியே னென்செய்சேனே.

சுத்தரமுத்தி கவாமிகளால் அருளப்பட்ட தேவாரம்

ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே
உலகுக் கொருவானாய் நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலாம் ஆனாய் நீயே
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
பிரானாய் அடியென் மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலாம் ஆனாய் நீயே
திருவையாறகலாத செம்பொற் சோதி

திருவாசகம்

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்த மொன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன் யாது நீ
பெற்றதென் நென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டவெம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய் யான்
இதற்கிலன் ஓர் கைம்மாறே.

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத்துரைக்கேன்
 ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
 வாய்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே

சிவபுராணம்

- மாணிக்க வாசக கவாய்கள்

தொல்லைமீறும் பிறவிக்குழு வென்பா

தொல்லையிரும்பிறவிச் சூழுந் தளை நீக்கி
 அல்லல் அறுத்து ஆனந்தமாக்கிதே எல்லை
 மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோள்
 திருவாசகமென்னும் தேன்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
 இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
 கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
 ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
 ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க 5
 வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகுன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க 10
 ஈச னடி போற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
 தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடி போற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துளைநம் தேவ னடிபோற்றி 15
 ஆராத இன்பம் அருமலை போற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான் 20
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன் 25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேயுண் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்க்குான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க் கோத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன்தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிசை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா ஆமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே

30

35

40

45

50

55

60

65

நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்கு ஞானத்தாற் கொண்டிணர்வார் தங்கருத்தின் 75
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காந்தினர்
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ என்றென்று 85
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து. 95

திருப்பள்ளியெழுச்சி

- திருப்பெருந்தறையில் அருள்விய

நீரோதன கத்தி எண்கீர் ஆசிரிய விருத்தம்

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றினின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழிலநகை கண்டுநின் திருவடி தொழு கோம
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெமை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
 அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
 கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
 கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
 திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
 அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
 குருகுள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
 ஒவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்
 தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
 தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டன்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அத்யழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழ்ச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்நாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாரென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை

திருவண்ணாமலையில் அருள்யது

சத்தியை வியந்தது கோச்சகக் கவிப்பா

திருச்சீற்றாயல்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாஸ்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்சுழல்சுள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் சிடந்தா ளென்னேயென்னே
ஈதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நெரிழையாய் நேரிழையீர்
சீச யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதத் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றன்னறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துள் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தினறோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொரும்ருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனையென்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேசலோ ரெம்பாவாய்.

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகா யுனக்கே உறும்மைக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாளன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னாணை யென்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேசலோ ரெம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பரம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியினே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணியோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகத்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீராடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானாங் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தாங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்தநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவான் சித்தங் கனிசூர
 நீரொருகால் லோவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும்
 ஆரொருவ ரிவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்ள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையா ளிட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் சுருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்கும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி சுதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய்.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நிள்ளன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெயல் லாவயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெயல் லாவயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெயல் லாவயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொற்குண்ணம்

- தீர்வையில் அருளியது

ஆனந்த மனோவயம் அரூசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மலைதூக்கி
 முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வையமின்
 சத்தியும் சோமியும் பார்மகனும்
 நாமக னோடுயல் லாண்டிசையின்
 சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
 கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
 அத்தன் ஐயாறன்அம் மாணைப்பாடி
 ஆட்பொற் குண்ணம் இடித்துநாமே.

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
 மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
 வய்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
 கூவுமின் தொண்டர் புறநிலாமே
 குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
 தேவியந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
 தூயபொன் சிந்தி நிதியரப்பி
 இந்திரன் சுற்பகம் நாட்டியெங்கும்
 எழிற்கடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
 அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்
 ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
 எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநந்
 கேய்ந்தபொற் குண்ணம் இடித்துநாமே.

காசணி மின்களு லக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாசவி னையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர்க ணங்குளெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

உலக்கை பலஓச்ச வார்பெரியோர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டுக்கொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்பப்
பாடகம் மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பி ராணென்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பணி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்ப
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மாணைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
 ஐயனை ஐயர் பி ரானைநம்மை
 அகப்படுத்த தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமு தெங்களப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாயித ழூந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்துநாமே.

ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
 கோணைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே.

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ
 டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதுங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சண்ணம் இடித்துநாமே.

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடிவ லிக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூல்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநஞ் சண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்துநாமே.

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் நாடியாடி
 நாதற்குச் சண்ணம் இடித்துநாமே.

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிச்
 கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிச்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்விடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசைப்பா

சுருதி வானவனாம் திருநெடுமாலாம்
 சுந்தர விசம்பினிந்திரனாம்
 பருதி வான வனாம் படர்சடைமுக்கட்
 பகைவனாம் அகவுயிர்க் கமுதாம்
 எருது வாகனனாம் எயில்கள் மூன்றெரித்த
 ஏறுசேவகனுமாம் பின்னும்
 கருதுவார் சுருதும் உருவமாம்
 கங்கை கொண்ட சோழேச்சரத்தானே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச்
 சிவலோகநாயகன் சேவடிக் கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
 பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்
 ஊரும் உலகும் கழறவுளறி
 உமை மண வாளுணுக்காய்
 பாரும் விசும் பும் அறியும்
 பரிசுநாம் பல்லாண்ட கூறுதியே.

தீருப்புராணம்

ஐந்து பேரறிவுங் கண்களே கொள்ள
வளப்பருங் கரணங்கணான்குஞ்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றுந்
திருந்து சாத் துவிசமேயாக
இந்து வாழ் சடையானாடு மாணந்த
வெல்லையிற் றணிப் பெருங் கூத்தின்
வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துத்திளைத்து
மறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்

தீருப்புகழ்

பாதி மதிநதி போது மணிசடை நாதரருளிய	குமரேசா
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள் பாதம் வருடிய	மணவாளா
காது மொருவிழி காக முறஅருள் மாயனரிதிரு	மருகோனே
கால னெனையணு காம லுனதிரு காலில் வழிபட	அருள் வாயே
ஆதி யயனொடு தேவர் கரருல காளும் வகையறு	சிறைமீளா
ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள் சூழ லம்வரும்	இளையோனே
சூத மிகவளர் சோலை மருவுச வாமி மலைதனில்	உறையோனே
சூர னுடலற வாரி சுவரிட வேலை விடவல	பெருமானே.

உ
முருகன் துணை
ஓம் சரவணபவாய நம;

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேசுவெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம் துன்பம்போம்; நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குகுச் செல்வம் பவித்துக் கதித்து ஓங்கும்
நிஷ்டையுங்கைகூடும்; நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசம் தனை.

சூரன் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி, நெஞ்செ குறி

நூல்

நிலை மண்டிலஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக்கு உதவும்செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மைய நடஞ்செயும் மயில் வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்க என்று உவந்த,
வரவர வேலா யுதனார் வருக!
வருக ! வருக ! மயிலோன் வருக !
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற,
மந்திர வடிவேல் வருக ! வருக !
வாசவன் மருகா, வருக ! வருக !
நேசக் குறமகள் நினைவோன் ! வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக !
நீறு இடும் வேலவன் நித்தம் வருக !
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக !
சரஹன பவனார் சடுதியில் வருக !
ரவண பவச ! ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விண்பவ சரவண வீரா நமோ நம !
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர வண்பவ வருக ! வருக !
அசுரர் குடி கெடுத்த ஐயா ! வருக !
என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்

பன்னிரண்டு ஆயுதம் பாசாங்குசூழும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டு இலங்க
 விரைந்து எனைக் காக்க வேலோன் வருக !
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்,
 உய்யொளி செளவும், உயர்ஐயுங் கிலியும்,
 கிலியுஞ் செளவும், கிளரொளியுயும்
 நிலைபெற்று என்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனிஒளி யொவ்வும்
 குண்டலியாம் சிவகுகன் தினம் வருக !
 ஆறுமுகமும், அணிமுடி ஆறும்
 நீறுஇடு நெற்றியும், நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்,
 நன்னெறி நெற்றியும், நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறு இரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
 பல்பூஷணமும், பதக்கமும் தரித்து
 நண்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்து அணி மார்பும்
 செப்பு அழகு உடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கூரொளிப் பட்டும்,
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீராவும்,
 இருதொடை அழகும் இணை முழங் தாளும்
 திருவடியதனில் சிலம் பொலி முழங்க
 செககண செகண செககண செகண
 மொக மொக மொகமொக மொக மொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகண
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரர ரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி, ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௦௦௦௦ ௦௦௦௦, ௦௦௦௦ ௦௦௦௦,
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து, மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து, முருகவேல் முந்து
 என்றனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ !
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து உதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதன் என்று
 உன் திருவடியை உறுதியென்று எண்ணும்
 என்தலை வைத்து உன் இணையடி காக்க !
 என் உயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க !
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க !
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க !
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க !
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினை காக்க !

விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க !
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க !
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க !
 முப்பத்து இருபல் முனைவேல் காக்க !
 செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க !
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என் இளங் கழுத்தை ! இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேர்இளமுலைமார் திருவேல் காக்க !
 வடிவேல் இருதோள் வளம் பெறக் காக்க !
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க !
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க !
 பழுபதினாரும் பருவேல் காக்க !
 வெற்றி வேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க !
 சிற்றிடை அழகுநச் செவ்வேல் காக்க !
 நாண் ஆம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க !
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க !
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க !
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க !
 பணைத் தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க !
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர் வேல் காக்க !
 ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க !
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க !
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க !
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக,
 நாபிக் கமலம், நல்வேல் காக்க !
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க !
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க !
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க !
 வரும் பகல் தன்னில் வச்சர்வேல் காக்க !
 அரை இருள் தன்னில் அணையவேல் காக்க !
 ஏமத்தில், சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க !
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க !
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க !
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க !
 தாக்கத் தாக்கத்தடையறத் தாக்க !
 பார்க்கப் பார்க்கப்பாவம் பொடிபட,
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம், வாலாஷ்டிகப் பே ய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம்ம ராட்சசரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட!
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கணபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்,
 விட்டாங் காரரும் மிகுபலபேய்களும்
 தண்டியக காரரும் சண்டாளர் களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடி விழந்து ஓடிட,
 ஆனை அடியினில் அரும்பாவைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நக்மும், மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைகள் உடனே பலகல சத்துடன்
 மணையில் புதைத்த வஞ்ச நைதனையும்,
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்,
 ஓதும் அஞ்சனமும், ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றாள் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட,
 கால தூதர் எனைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய் விட்டு அலறி, மதிக்கெட்டு ஓட
 படியினில் மூட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு!
 கட்டி உருட்டு கால் கை முறிய
 கட்டு கட்டு, கதறிடக் கட்டு!
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்க;
 செக்கு செக்குச் செதில் செதிலாக;
 சொக்கு செக்குச் சூர்ப்பகைச் சொக்கு;
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணல்எரி
 தணல்எரி தணல்எரி தணல் அது ஆக;
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட;
 புலியும், நரியும், புன்நரி நாயும்,
 எலியும், கரடியும், இனித் தொடர்ந்து ஓட
 தேளும், பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடுத்து உயர் அங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒரு தலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலை சயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல் விப்புரிதி
 பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி

பற்குத்து அரணை பருஅரையாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட. நீ எனக்கு அருள்வாய்!
 ஈரேழு உலகமும், எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா,
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க, உன் திருநாமம்
 சரவண பவனே! சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே! திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே! பவம்ஒளி பவனே!
 அரிதிரு மருகா! அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்!
 கந்தா குகனே! கதிர் வேலவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா! கடம்பா! கடம்பனே!
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகாசலனே! சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர் காமத்து உறை கதிர்வேல் முருகா.
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா!
 ஆவினன்குடி வாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மா மலையறும் செங்கல்வ ராயா!
 சமரா புரிவாழ்சண்முகத்து அரசே
 காரார் குழலாள்கலைமகள் நன்றாய்
 என் நா இருக்க, யான் உனைத் பாட
 எனைத்தொடர்ந்து இருக்கும்எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன். பரவசம் ஆக,
 ஆடினேன் நாடினேன்; ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன் அருள் ஆக
 அன்புடன் இரட்சி; அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக, வேலா யுதனார்
 சித்தி பெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவசன்!
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க,
 எத்தனைக் குறைகள் எத்தனைப் பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செய்தால்
 பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பு உன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்ற வளாமே!
 பிள்ளையென்று, அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன் என்மீது, உன் மனம்மகிழ்ந்து அருளித்

தஞ்சைம் என்ற அடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காணியில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கம் தூலக்கி
 நேசமுடன் ஒரு நினைவது ஆகிக்,
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்து ஆறு உருக்கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்த நீறு அணிய,
 அஷ்டதிக்கு உள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் செயலது அருளுவர்;
 மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்;
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்;
 நவமதன் எனவும் நல் எழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்;
 கந்தர் கை வேலாம் கவசத்து அடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்;
 பொல்லாதவரைப் பொடிப்பொடியாக்கும்;
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்;
 சர்வ சத்துரு சங்காரத்து அடி
 அறிந்து எனது உள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
 வீர லட்சுமிக்கு விருந்து உணவு ஆகச்
 சூர பத்மாவைத் துணித்த கையதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்து அமுது அளித்த
 குருபரன், பழனிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக்குழந்தை சேஷடி போற்றி!
 எனைத் தடுத்தி ஆட்கொள என்றனது உள்ளம்
 மேவிய வடிவறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி!
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி!
 இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி!
 கந்தா போற்றி! கடம்பாபோற்றி!
 வெட்சி புணையும்! வேலா போற்றி!
 உயர்கிரி கனக சபைக்கு ஓர் அரசே!
 மயில் நடனம் இடுவோய் மலரடி சரணம்!
 சரணம் சரணம்! சரவண பவஓம்.
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

வாழ்த்து

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க; வெற்பைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க; செவ்வேள் ஏறிய மஞ்சை வாழ்க; ஆனைதன் அணங்கு வாழ்க; மாறிலா வள்ளி வாழ்க; வாழ்க சீர் அடியாரெல்லாம்.

சீவாபம்

- ஸ்ரீ சூரதூர களம்கள் அருளியது

சகல கலா வல்லி

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந் தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத் தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ லோசக மேழுமளித் துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித் தாகவண் டாக்கும்வண்ணங் கண்டான் சவைகொள் சுரும்பே சகல கலாவல்லியே.

1

நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை தோய்தர நாற்கவியும் பாடும் பணியிற் பணித்தருள வாய்பங்க யாசனத்திற் கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம்பார் காடுஞ் சமக்கும் சுரும்பே சகல கலாவல்லியே.

2

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற் குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவளங் கொண்டு தெள்ளித் தெளிக்கும் பனுவர் புலவோர் கவிமழை சிந்தக் கண்டு களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே.

3

தூக்கும் பனுவர் றுறைதோய்ந்த கல்வியுஞ் சொற்குவைதோய் வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய்வட நூற்கடலுந் தேககுஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர்செந் நாவினின்று காக்குங் சுருணைக் கடலே சகல கலாவல்லியே.

4

பஞ்சப்பி தந்தரு செய்யபொற் பாதபங் கேருகமென் நெஞ்சத் தடத்தல ராததென் னேநெடுந் தாட் கலமத்(து) அஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந் நாவு மகமும் வென்னைக் கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலாவல்லியே.

5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவுலும்யான் எண்ணும் பொழுதெளி தெய்த நல் காயெழு தாமறையும் விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும்வெங் காலுமன்பர் கண்ணுங் சுருத்தும் நிறைந்தாய் சகல கலாவல்லியே.

6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பார் கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல் காயுளங் கொண்டுதொண்டர் தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணங் காட்டும்வெள் ளோமதிப் பேடே சகல கலாவல்லியே.

7

சொல்விற் பனமு மவதான முங்கல்வி சொல்லவல்ல
நல்வித் தையுந்தந் தடிமைகொள் செல்விக் கரிதென் றோருகால
முஞ்சிதை யாமைநல்குங் கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.

8

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்க் ஞானத்தின்தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிட்யோ டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் கதாம்புயத் தாளே சகல கலாவல்லியே.

3

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்ட ளளவிற் பணியச்செய் வாய்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண் டேனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சலக கலாவல்லியே.

10

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

திருக்காவத்தி

பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்துபட் டாடைசுற்றி
முத்தும் பவளமும் பூண்டுஓடி ஆடி முடித்தபின்பு
செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தரு கேஇனிச் சாம்பிணங்கள்
கத்தும் கணக்குஎன்ன காண்கயி லாபுரிக் காளத்தியே.

வாது

மாடுஉண்டு கன்றுஉண்டு மககள்உண்டு
என்று மகிழ்வதுஎல்லாம்
கேடுஉண்டு எனும்படி கேட்டுவிட்
டோம்இனிக் கேள்மனமே
ஓடுஉண்டு கந்தைஉண்டு உள்ளே
எழுத்து ஐந்தும் ஓதவுண்டு
தோடுஉண்ட கண்டன் அடியார்
நமக்குத் துணையும்உண்டே.

திரு ஏகம்ப மாலை

கட்டி அணைத்திடும் பெண்டிரும்மக்களும் காலத்தச்சன்
வெட்டி முறிக்கும் மரம்போல் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டால்
கொட்டி முழக்கி அருவார் மயானம் குறுகி அப்பால்
எட்டி அடிவைப்ப ரோஇறை வாகச்சி ஏகம்பணை.

பொது

அத்தமும் வாழ்வும் அகத்துமட் டேவிழி அம்புஒழுக
மெத்திய மாதரும் வீதிமட் டேவிம்மி விம்மிஇரு
கைத்தலை மேல்வைத்து அமும்மைந் தரும்சுடு காடுமட்டே
பற்றித் தொடரும் இருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே.

പ്രതിപാദനം

22. 07. 97 മുതൽ 28. 07. 97 വരെ നടന്ന പരീക്ഷ
ഫലപ്രസാദം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. 26. 07. 97 മുതൽ
നടന്ന പരീക്ഷ ഫലപ്രസാദം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. 21. 08. 97 മുതൽ
നടന്ന പരീക്ഷ ഫലപ്രസാദം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

കുറുപ്പൻ വേലായുധൻ

நன்றி நவிலல்

22. 07. 97 ன் திகதி முதல் 25.07. 97 ன் திகதி வரை சமூகத் தந்து அனுதாயத்தைத் தேரிவித்தவர்களுக்கும் 26. 07.97ல் நடைபெற்ற ஈமக்கிரியைகளில் கலந்தகொண்டவர்களுக்கும் 21.08.97ல் நடைபெற்ற அந்தியேட்டவையவத்தில் கலந்தகொண்டவர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தேரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

- பெற்றோர் சகோதரர் உறவினா